BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

15 günlük gazete Sayı: 13 30 Eylül 1977 250 kuruş

GÖREV okurlarına zorunlu bir açıklama

MC Hükümetinin işçi ve emekçilerin omuzlarına yüklediği son zamlar, sınırlı mali olanaklarla çıkmakta olan GÖREV'i de yakından etkilemiştir. Gazeteniz GÖREV'in hemen hemen tüm masrafları iki katına yaklaşan, hatta çoğu zaman iki katını aşan oranda artmıştır.

Gazeteniz GÖREV mali zorunlulukların bir sonucu olarak bundan sonra 250 kuruşa satılacaktır. İşçi ve emekçi okurlarının bilinçli ve fedakar çabaları ile yayın hayatını sürdürmekte olan GÖREV'in fiyatı artırılırken de tek güvencemiz bu bilinç ve fedakarlık olmaktadır.

MC'nin ücretleri dondurma girişimi resmen açıklandı

KOLERAYI "BAĞIRSAK ENFEKSİYONU", DEVALÜASYONU "KUR AYARLAMASI", FAŞİST TERÖRÜ "ASAYİŞSİZLİK" DİYE NİTELEYEREK HALKI KANDIRACAĞINI SANAN MC, ÜCRETLERİ DONDURMA GİRİŞİMLERİNİ DE "ÜCRETLERİN ADİL ÖLÇÜLERDE DÜZENLENMESİ" İFADESİYLE GEÇİŞTİRMEYE ÇALIŞIYOR.

(GÖREV Haber Merkezi)

MC'nin Çalışma Bakanı MSP'li Fehmi Cumalıoğlu geçtiğimiz günlerde verdiği bir demeçte, hükümetin ücretlerin dondurulması konusundaki girişimlerini resmen açıklamış oldu.

Kolerayı "bağırsak enfeksiyonu" devalüasyonu "kur ayarlaması", faşist terörü "asayişsizlik" diye geçiştirmeyi çok iyi bilen MC, ücretlerin dondurulması deyiminden kaçınarak bu konuda da "ücretlerin adil ölçülerde düzenlenmesi" ifadesini kullanmaktadır.

MSP'li Bakan, ücretler konusunda şunları söyledi: "Ücretlerin dondurulması konusunda şu sıralarda kesin birşey söylemek mümkün değildir... Şunu belirtmek isterim ki, baskı yapabilen sendika, işçilerine ücret kopartmaktadır. Bu işi adil ölçülere göre düzenlemek gerekmektedir... Biz ekonomiyi kökünden sarsacak davranışların karşısındayız. Devletimiz ekonomiyi ve iş hayatını kökünden altüst edecek davranışlara müsaade etmez."

"Baskı yapabilen" deyimiyle, mücadelesini başarıyla sürdüren sendikaların ifade edildiği açıktır. Cumalıoğlu'nun demeci, aynı zamanda sendikal hak ve özgürlüklere yönelik bazı girişimlerin de planlandığını ortaya koymaktadır.

İŞVERENLER NE DİYOR?

MC'nin ücretlerin dondurulması konusundaki girişimlerini değerlendiren işverenler, Bayram sonrasında taarruza geçtiler. Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu sekreteri Rafet İbrahimoğlu, 24 Eylül günü gazetelerde yer alan açıklamasında "asgari ücret tartışmalarına başlamadan önce ücretlerin başıboş artışı önlenmelidir" dedi. Ücretlerin tavan ölçüsünün saptanması

(Devamı sayfa 4'te)

MC Emperyalist ülkelerin isteklerine boyun eğdi

PARANIN DEĞERİNİN DÜŞÜRÜLMESİ PAHALILIĞI DAHA DA KÖRÜKLEYECEK

KUYRUKLAR ARTIYOR

MC, kur ayarlaması bahanesiyle paranın değerini düşürdü. Sözlerine bakılırsa bu işlem "istikrar tedbirleri"nin sonuncusu. Nedense işçi ve emekçi sınıflar "istikrar"dan bir türlü pay alamıyor. Hayatları iyiye gideceğine günden güne kötüleşiyor. Et, kömür, gaz kuyrukları ise istikrarlı bir biçimde uzuyor.

● Yapılan devalüasyonu kimse üstlenmeye yanaşmıyor. Emekçi halka karşı bir karar olması nedeniyle MC ortakları işi hep birbirlerinin üstüne yıkıyor.

Türk parasının değeri yabancı ülkelerin paraları karşısında yine değer kaybetmiştir. Bundan böyle yaklaşık olarak 1 Dolar 20 lira, 1 Mark 8,5 lira üzerinden işlem görecektir. MC Hükümeti böylece, yüzde 10'luk bir devalüasyonu gerçekleştirmiş olmaktadır.

Uzun zamandan beri MC ortakları arasında tartışılan, paranın değerinin büyük oranda mı, yoksa belli aralıklarla küçük oranlarda mı düşürülmesi meselesinde böylece ikinci yolun tercih edildiği anlaşılmaktadır. Bu nedenle önümüzdeki aylarda Türk parasının daha da de-

(Devamı Sayfa 4'de)

IMF NEDİR?..

IMF Kapitalist ülkelerin üye oldukları bir örgüttür. Türkçe adıyla Uluslararası Para Fonu. Bu örgüt, kapitalist ülkelerin paraları arasındaki ilişkinin sürekli çalkantı içinde olmaması için, gerekli tedbirleri öneriyor, sık sık büyük oranlarda paranın değeri üzerinde değişiklikler yapılmasını önlemeye çalışıyor.

IMF, emperyalizmin bir örgütüdür. Bu nedenle IMF'nin gerikalmış ülkeler için önerdiği ve kabul ettirmek istediği tedbirler, görüşler bu ülkelerin çıkarlarına aykırıdır. Ülkemizdeki son para değerinin ayarlanması da, emperyalist ülkelerin bu örgütü aracılığı ile kendi çıkarları doğrultusunda kabul ettirildi.

BAŞYAZI

"Paketlere" karşı mücadelede birlik...

Gelen gideni aratıyor. Yıllardır emekçi halkımıza mal olmuş olan bu deyiş, geçerliliğini her geçen gün arttırıyor. Hükümetler değiştikçe, emekçi halkımız "gelen gideni aratıyor" diyor. İkinci MC kurulalı beri herkes herşeyden şikayet ediyor. Dolmuşta, otobüste, caddede, pazarda, evde konu komşu herkes zamlardan, pahalılıktan, işsizlikten, faşist saldırılardan, baskınlardan söz ediyor. "Zam paketi", "istikrar paketi" olarak anılan ekonomik baskılar ve gittikçe artan hayat pahalılığı emekçi halkımızın uykularına giriyor. Herkes, bir ay sonra ev sahibinin isteyeceği zammı, çocuğunun okul masraflarını, onlardan da önemlisi her geçen gün küçülen ekmek filesini düşünüyor. Düşünüyor ve düşüne düşüne öfkeleniyor. Kimi kendine, kimi ailesine, kimi eşine ve dostuna, kimi de gerçekten öfkelenilmesi gerekene öfkeleniyor. Emperyalizmle, yabancı tekellerle el ele, kol kola iş yapan sermaye iktidarına öfkeleniyor. İşçi sınıfımızın, emekçi halkımızın, sınıf öfkesi, sınıf bilinci bileniyor. Görev, tek tek, grup grup, gelişen bu sınıf öfkesini ve sınıf bilincini birleştirmek, örgütlü birleşik mücadeleye kanalize etmektir. İşsizliğe, pahalılığa, faşizme ve emperyalizme karşı kitle hareketlerini örgütlemektir.

Çünkü, her geçen gün emekçi halkımız için daha kötüye gitmektedir.

Çünkü, İkinci MC, emperyalizmin örgütleriyle gittikçe daha fazla içli dışlı olmaktadır. Uluslararası Para Fonu'nun (IMF) adamları gelip gittikçe, MC zam paketini açmakta, "istikrar" paketini hazırlamaktadır. Her yanı salgın hastalık, kolera sarmakta, MC'ciler kolera yok demektedir. "Para ayarlanıyor" havasında iki defa paranın değeri düşürülürken, MC'ciler paramız aynı para demektedir. Herşeyin fiyatı artarken, MC'ciler "ekonomik istikrar" sağlanıyor demektedir. Ve işsizliğe, pahalılığa, faşist baskılara karşı tepkiler çoğaldıkça, yurt çapında kitle hareketleri örgütlenmeye başlandıkça, MC'ciler politik istikrar adı altında yeni baskı planları hazırlıyor. İkinci MC, düşmemek için, sermayenin iktidarını sürdürmek için çabalıyor.

Görev, sermayenin, İkinci MC'nin bu çabasını boşa çıkarmaktır.

Görev, işsizliğe, zamlara, faşist baskılara karşı mücadele etmektir.

Görev, işçilerin, köylülerin, memurların, öğretmenlerin, teknik elemanların, öğrencilerin kitle eylemleri için mücadelesidir.. Görev, örgütlü birleşik mücadelenin örgütlenmesidir.

Bunun için, tüm ilericilerin, yurtseverlerin, demokratların, sosyalistlerin güçlerini seferber etmesi gerekiyor.

Pahalılığın, işsizliğin, yokluğun üstesinden gelinmesi, faşist saldırıların önüne geçilmesi, bunlardan şikayet edenlerin, kısaca tüm emekçi halkın birlikte mücadelesiyle mümkündür.

GÖREV

Anayasa Madde: 80

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ ÜYELİĞİ, BİR ÜYENİN ÜYE SEÇİLMEYE ENGEL BİR SUÇTAN DOLAYI KESİN OLARAK HÜKÜM GİYMESİ, ÇEKİLMESİ, KISITLANMASI, ÜYELİKLE BAĞDAŞMAYAN BİR HİZMET KABUL ETMESİ VEYA MECLİS ÇALIŞMALARINA İZİNSİZ VEYA ÖZÜRSÜZ VE ARALIKSIZ OLARAK BİR AY KATILMAMASI YÜZÜNDEN ÜYELİĞİNİN DÜŞTÜĞÜNÜN KENDİ MECLİSİNCE KARARA BAĞLANMASI HALLERİNDE SONA ERER.

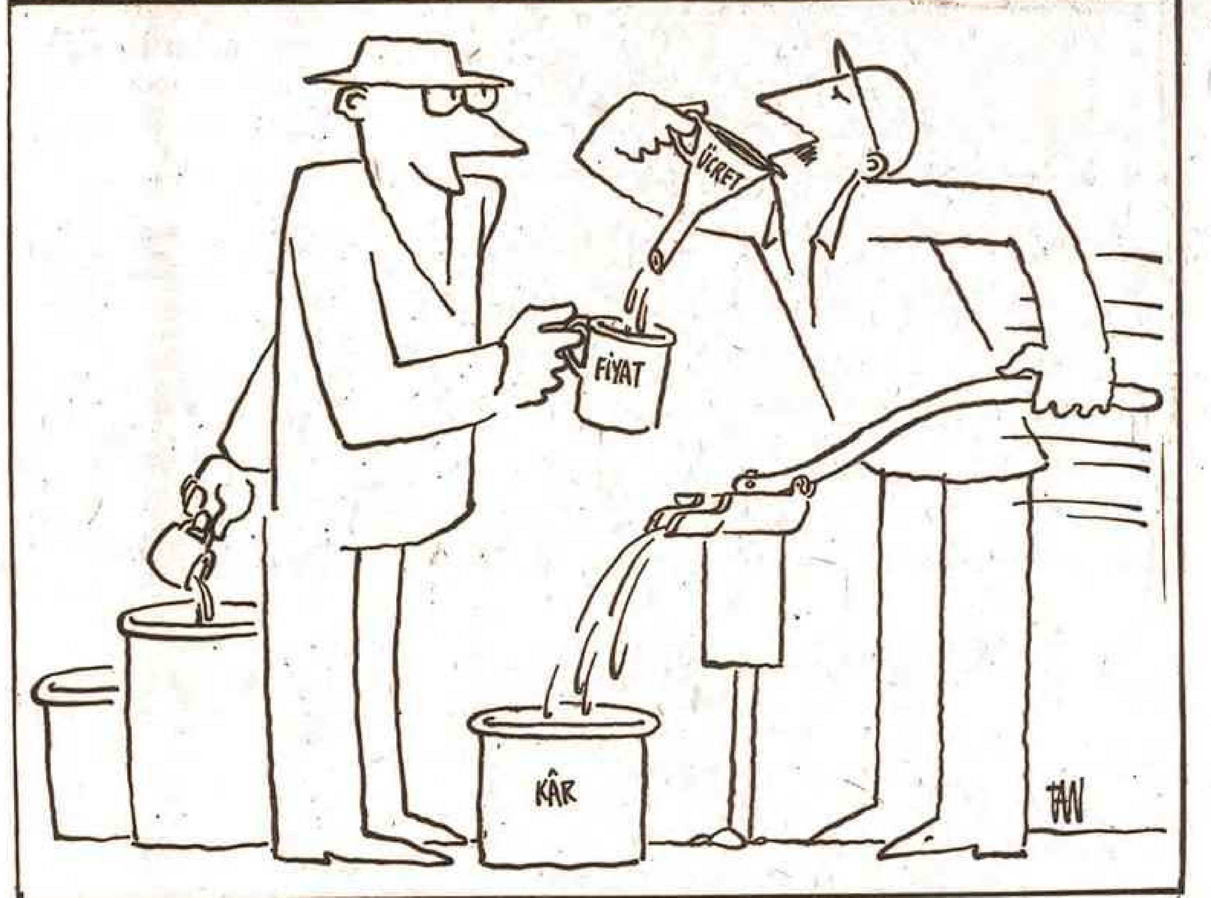
Milletvekilleri üç aydır çalışmadan maaş alıyor

MİLLET MECLİSİ'NİN MC TARAFINDAN KASTEN ÇALIŞTIRILMAMASINDA CHP'NİN DE BÜYÜK ROLÜ OLDUĞU BELİRTİLİYOR.

5 Haziran seçimlerinden bu yana Millet Meclisi Başkan seçemediğinden çalışamamaktadır. Millet Meclisi toplanamadığı için Cumhuriyet Senatosu da toplanamamaktadır. Böylece Türkiye 100 gündür "ulusal irade"nin dışında Hükümet iradesiyle yönetilmekte, İkinci MC hesap vermekten sürekli olarak kaçmaktadır.

Millet Meclisinin MC tarafından kasten çalıştırılmaması biraz da CHP sayesinde gerçekleşmektedir. CHP'nin 214 milletvekilinden Millet Meclisindeki yoklamalara katılanların sayısı hiçbir zaman 50'yi geçmemektedir. Kitlelerin umudu olarak 5 Haziran seçimlerine

(Devamı sayfa 4'te)

45 bin işçiye karşı lokavt!

DYF-İŞ Sendikası ile Türk Taşıt İşverenleri Sendikası arasında sürdürülen sözleşme görüşmeleri sonucunda, işçiler grev kararı alırken, işveren de lokavt ilan etti. 45 bin demiryolu işçisi lokavt karşısında işi yavaşlatma eylemine başladı.

DEMİRYOLLARINDA GREV İLANI VE DİĞER GELİŞMELERLE İLGİLİ GENİŞ HABER 2. SAYFAMIZDA

ARAP ÜLKELERİNDE SON OTUZ YILIN EN BÜYÜK KOLERA SALGINI BAŞLADI

● ERBAKAN KOLERA YOK DERKEN, OLAĞANÜSTÜ TOPLANAN YÜKSEK SAĞLIK ŞURASI, SALGIN NEDENİYLE HACCA GİDİŞİN YASAKLANMASI GEREKTİĞİNİ BİLDİRDİ.

(GÖREV Haber Merkezi)

Dünya Sağlık Örgütü, yedi Ortadoğu ülkesinde görülen kolera salgınının 1948'den beri bu bölgede görülen en büyük salgın olduğunu belirtmiştir.

Bu arada, Suriye Sağlık Bakanı Dr. Medeni El Kıyami, ülkesinde koleradan 106 kişinin öldüğünü resmen açıklamıştır.

Ülkemizde de, İzmit Karamürsel'de 8 kişi salgın sonucu ölürken, geçtiğimiz günlerde Mardin ve Malazgirt'te de 7 kişi aynı şekilde hayatını kaybetti. Ölüm nedeni olarak ilgili hastanelerin doktorlarının "Kolera" demelerine rağmen, hükümet yetkilileri bu durumu saklamak için özel bir gayret içine giriyorlar.

HAC TARTIŞMALARI VE KOLERA SALGINI

MC Hükümeti Ortadoğu'daki kolera salgınının ve binlerce kişinin salgın olarak bu ülkelere Hac için gitmesinin yaratacağı tehlikelerin tartışıldığı şu günlerde gerçekten zor durumda.

Salgının Ortadoğu'dan Balkanlar'a ve Avrupa'ya sıçrama-

(Devamı sayfa 4'te)

TÜRK-İŞ muhtırasının düşündürdükleri

Türk-İş'in aylardır sözü edilen "Muhtıra" sı geçtiğimiz günlerde açıklandı.

MC'ye karşı Genel Grev çağrılarıyla işe başlayan Halil Tunç'un muhtıra ile noktalanan tavrı, geleneksel ciddiyetsizliğini ve sermaye yandaşlığını bir kere daha ispatladı.

Türk-İş'in ünlü muhtırasında, hükümetin düşürülmesi hedefi çoktan unutulmuş, yerini "anarşiye karşı hükümetin güçlü tedbirler alması" önerisine bırakmıştır.

Türk-İş'in muhtırasında "Hükümet bu gidişe dur demeli ve bu gidişi durdurmalıdır" denmekte, ve "güçlü devlet, güçlü hükümet, güçlü Meclisle anarşinin üzerine gidilmesi" tavsiye edilmektedir. Anarşiden ne anlaşıldığı açıktır. Bugünün Türkiyesinde, "anarşinin üstüne gidiyoruz" diyerek işçilerin, emekçilerin demokratik hak ve özgürlüklerine saldırılmaktadır. Türk-İş de bu muhtırasıyla, tüm bu anti-demokratik girişimlere karşı çıkmak bir yana, onlara çanak tutmaktadır.

ÇARK

Bursa'da işçi sınıfı mücadelesi

1970 yılına kadar sanayinin çok az gelişmiş olduğu Bursa'da genellikle gerici burjuva partileri ve sarı sendikalar etkin durumdaydı. 1970'lerden itibaren özellikle otomobil montaj ve yan sanayiinin kurulmasıyla Bursa canlı bir sanayi şehri olmaya başladı.

Bu fabrikaları çeşitli işkollarında ve özellikle tekstil işkolunda yeni fabrikaların kurulması izledi. Sınıf mücadelesi alabildiğine keskinleşmeye başladı.

Metal işkollarındaki işyerleri Metal-İş Federasyonuna bağlı (Türk-İş) Bursa Metal-İş Sendikasında örgütlenmeye başladılar. Patronlar bu sendikadan hoşnuttular.

DİSK'in Bursa'ya girişi Maden-İş Sendikası ile oldu. Bu sendikanın Bursa'da açtığı temsilcilik, yoğun baskılarla karşılaştı. Bursa Metal-İş dağıldıktan sonra oluşan Türk-Metal ve Çağdaş Metal-İş'le zorlu mücadelelere girişti. Selim Mahmutoğlu'nun Bursa Bölge Temsilciliği'ne atanmasıyla Maden-İş'in örgütlenmesi hızlandı, gelişti, otomotiv sanayiinin tümüne yayıldı ve yerleşti.

Maden-İş üyesi işçiler, DİSK'e bağlı diğer sendikaların ve özellikle Tekstil Sendikasının Bursa'da örgütlenmesi için yoğun çabalar harcadılar.

Bu arada, işyerlerindeki öncü, mücadeleci işçilerin Türkiye İşçi Partisi saflarında örgütlenmeleriyle TİP Bursa İl örgütü kuruldu.

Bursa'da işçi sınıfının sendikal ve siyasal hareketinin güçlenmesi karşısında sermaye sınıfı da boş durmuyordu. Önce, CHP'li işçilerle TİP'li işçilerin arası açılmak istendi. Bu tutmadı. Sosyalist ve sosyal demokrat işçiler ortak hedefler, ortak çıkarlar doğrultusunda birlikte mücadeleden geri durmadılar.

Bunun üzerine baskılar ve cinayetler başladı. 1976 yazında, bildiri dağıtmak bahanesiyle TOFAŞ fabrikası önüne gelen faşist Türk Metal sendikasının beslemeleri, işçiler üzerine ateş açtılar. Muammer Çetinbaş adlı Maden-İş üyesi işçiyi öldürdüler. Bursa işçi sınıfı bu cinayeti 30 bin kişilik dev bir mitingle cevapladı. Bursa'da işçi sınıfı hareketi durmak bilmiyordu. Derken 16 Eylül 1977 DGM Direnişi patlak verdi. Maden-İş'in, TEKSTİL'in işçileri bu direnişe disiplin ve fedakarlıkla katıldılar. Sonuçlarını bile bile bu direniş içinde yer aldılar, çekinmeden, yılmadan. Bursa'da tüm büyük fabrikalar durdu. Binlerce işçi halkın büyük sempatisini kazanarak direnişi sürdürdüler. Direniş sona erdikten sonra işverenler tüm öncü, mücadeleci işçilerin işine son verdi. Mücadeleyi böylece durdurabileceklerini sandılar. Ama mücadele bitmedi. İşyerlerinde yeni yeni öncü, mücadeleci işçiler çıktı.

Bursa toprağı yiğit işçiler yetiştirmekte çok verimli. Sermaye sınıfı bunu farketmekten aciz. Şimdi işyerlerinden işçi atarak, baskı, terör uygulayarak DİSK'i Bursa'dan silebileceğini umuyor. Ama yanılıyor. İşçinin olduğu yerde sınıf mücadelesi her zaman olacaktır, bu mücadele durdurulamaz.

GÖREV

DİSK'i Bursa'da işçiler yaşatacak

Baskı ve yıldırma çabaları işçi sınıfının mücadelesini geriletemeyecek

TOFAŞ'TA YETKİ MÜCADELESİ SÜRÜYOR

BÖLGE ÇALIŞMA MÜDÜRLÜĞÜ'NÜN TOFAŞ VE COŞKUNÖZ'DE YETKİYİ USULSÜZ OLARAK TÜRK-METAL'E VERMESİ ÜZERİNE MADEN-İŞ YARGITAY'DA DAVA AÇTI.

GÖREV (BURSA)—Geçtiğimiz günlerde, Türk-İş'e bağlı Türk Metal Sendikasının sahte üye fişleri ve çeşitli diğer dalaverelerle Bursa'da Tofaş ve Coşkunöz'de yetki alması üzerine, gerici burjuva basınında Maden-İş ve DİSK'e yönelik saldırılar iyice çoğaldı. "DİSK Bursa'dan atılıyor" diye manşetler çekildi, "Bursa işçisi milliyetçidir" diye çarşaf çarşaf yorumlar döktürüldü.

Neydi Tofaş ve Coşkunöz'de olup bitenler? İşçiler bu konuda ne diyordu? Olay, işveren, sarı sendika ve Bölge Çalışma işbirliğinin sayısız örneklerinden biriydi. Tofaş ve Coşkunöz'de Maden-İş sendikasının, Türk Metal'in üye fişlerinin sahte olduğuna dair müracaatı üzerine Sulh Ceza Mahkemesi üye fişlerine el koyduğu halde Bölge Çalışma Müdürlüğü ve İş Mahkemesi usulsüz bir karar vererek yetkiyi Türk Metal'e verdi. Maden-İş Sendikasının Yargıtay'a başvurması üzerine evraklara ve Türk Metal'in yetkisine Yargıtay'ca el koydu. Şu anda durum incelenmekte.

Buna paralel olarak yetki beyanında Maden-İş'in, Türk Metal'den daha fazla kişinin onayını aldığı Tofaş'ta baskılar da görülmemiş biçimde yoğunlaştı. Patron, Maden-İş'i kesinkes fabrikadan atmak istiyordu. AP-MSP ve MSP'den vizeli 350 yeni işçi Tofaş'a alındı. Üretimin artırılması konusunda işçilere yoğun baskılar başladı. İşyerinde patron yanlısı kişiler tarafından tüm Maden-İş üyelerinin işten atılacağı, işverenin 5 gün süre tanıdığı gibi haberler yayıldı. Fabrikadan kendiliğinden istifa edenlerin tazminatlarını alacakları, kendiliğinden ayrılmayanların tazminatsız işten atılacağı üstü örtülü biçimde işçiye yayıldı. Bununla da kalınmadı, birçok öncü işçinin işine son verildi.

Ancak Tofaş'ta mücadele hâlâ sürmekte. İşçiler, "Oyunları bozmasını bileceğiz, Maden-İş'i ve DİSK'i bu şehre biz soktuk, biz yaşatacağız. DİSK Bursa'dan siliniyor diyenlere en iyi cevabı biz vereceğiz" diyorlar.

Demiryolcular işi yavaşlattı

Sümerbank'ta oynanan oyun demiryollarında tekrarlanmak isteniyor

GÖREV HABER MERKEZİ

Ulaştırma Bakanlığına bağlı bir kamu kuruluşu olan Devlet Demiryolları ile DYF-İş (Demiryolu İşçi Sendikaları Federasyonu) arasında sürdürülen 7. Dönem toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde 3 Ağustos 1977'de uyuşmazlık kesinleşti. İşveren sendikası durumundaki TÜTİS, 45 bin demiryolu işçisinin ücret artışı, sosyal yardım ve diğer konulardaki taleplerini kesin bir biçimde reddetti. Uyuşmazlığın ardından kurulan uzlaştırma kurulu, işveren sendikasının istediği biçimde gerçekleştirildi. Kurul şöyle oluştu: İşveren temsilcisi, sendika temsilcisi ve tarafsız aracı olarak da bir AP'li senatör olan Hayrettin Erkmen. Böylesi bir kuruldan sendikanın isteği doğrultusunda karar çıkması mümkün değildi. 23 Ağustos - 3 Eylül arasında çalışan uzlaştırma kurulunda uyuşmazlık konusu olan 39 maddeden ancak bir tanesi kabul edilebildi.

7 Eylül'de yapılan toplantıda, taraflar uzlaştırma kurulundan çıkan metni kabul etmediklerini açıkladılar. Böylece sendikanın grev hakkı doğmuş oldu. Ve 8 Eylül günü de, Türk-İş'in sosyal demokrat kanadı içinde yer alan DYF-İş Sendikası Ankara'da Federasyon yönetim kurulunun ve Federasyona bağlı 21 örgütün başkanlarının katıldığı toplantıda grev kararı aldı. 12.9.1977 günü ise, işveren sendikası TÜTİS 45 bin demiryolu işçisine karşı lokavt ilan etti. Ve bunu, sendikaya "üzüntüyle" bildirdi.

İşyerlerine, binlerce istasyona, atölyelere grev ilanları asılmıştı. Cumhuriyet tarihinde tüm Türkiye'yi kapsayan ilk demiryolu grevi başlamak üzereydi. Derken beklenen olay gerçekleşti. Bakanlar Kurulu, "ulusal güvenlik" açısından grevi bir ay erteledi. 14 Eylül günü verilen erteleme kararı ve daha önce ilan edilen lokavt demiryolu işçileri tarafından tepkiyle karşılandı.

İŞİ YAVAŞLATMA HAREKETİ BAŞLIYOR

Lokavt ilanı ve grev ertelemesi karşısında demiryolu işçileri fazla mesai yapmayı reddederek direnişe geçtiler. Cumartesi öğleden sonraları, pazar günü ve bayram günleri çalışmadılar. İstanbul'da Sirkeci'de ve Haydarpaşa'da başlatılan bu eylem, 24 Eylül'den itibaren tüm ülkeye yayıldı.

Kamu kesiminde ücretleri dondurarak, patronların yıllardır geveleyip durdukları "ücretler dondurulsun" çağrısını Sümerbank'ta başlatan MC hükümeti, böylece bu işlemini DDY'de devam ettirmek istiyor. Demiryolu işçileri tüm bu girişimler karşısında kararlı ve bilinçli bir biçimde mücadelelerini sürdüreceklerini bildiriyorlar.

DANIŞTAY'IN KARARI İŞÇİYE KARŞI

DYF-İş Sendikası, grev ertelemesi karşısında 19 Eylül'de Danıştay'a başvurarak itirazda bulundu. Danıştay kararı 23 Eylül cuma günü açıklandı. Karar işçilerin aleyhineydi. Erteleme sürüyordu.

Grev ertelemeleriyle, ücret dondurma girişimleriyle, işçi sınıfı ve emekçi halka karşı olan düşmanca tavrını her gün açığa vuran MC'ye karşı demiryolu işçileri örgütlü mücadele vermenin gereğini her geçen gün daha iyi görmekteler.

TÜTİS NEDİR?

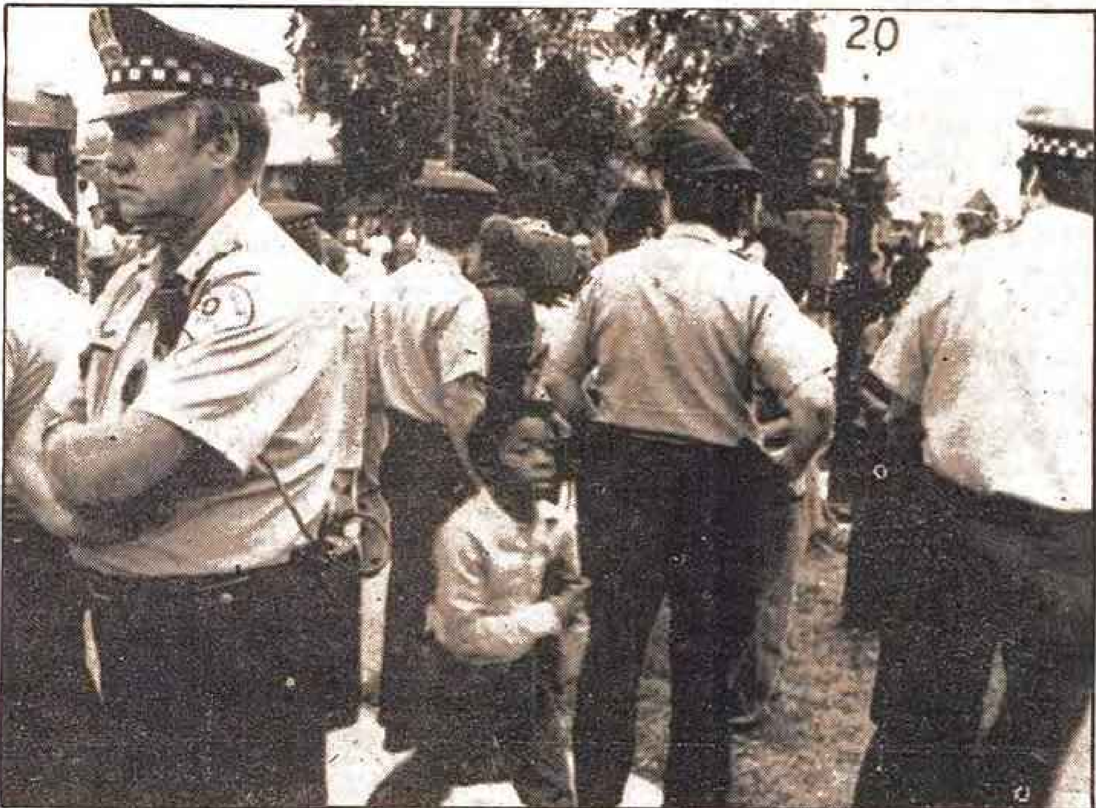
Kısa adı TÜTİS olan Türk Taşıt İşverenleri Sendikası, Türkiye'de kamu kesiminde kurulu olan tek işveren sendikasıdır. 1969'da AP'li Saadettin Bilgiç'in Ulaştırma Bakanlığı zamanında kurulmuş olan TÜTİS, özel sektör patronlarının egemen olduğu Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonunun dışındadır. Denizcilik Bankası, Türk Hava Yolları, Denizcilik Bankası Nakliyat, Devlet Demir Yolları, Uçak Servisi Anonim Şirketi işverenlerini bir araya getiren bu kuruluş, siyasi iktidarlar tarafından paravan olarak kullanılmaktadır. Mali kaynakları bu kamu kuruluşları tarafından ve dolayısıyla Türkiye halkının verdiği taşıma ücretleriyle, vergilerle sağlanan TÜTİS, devlete ait olan ulaşım sektöründe işçi ücretlerini standartlaştırmak, dondurmak istemektedir. Siyasi iktidarlar, böylece kamuoyu önünde işçi düşmanlıklarını gizleyebilmek için bu paravan kuruluşu kullanmaktadırlar.

GEÇTİĞİMİZ 15 GÜNDE DÜNYADA NELER OLDU?

Bu çocuk az sonra korkudan ölecek.

20 milyon zenci Amerika'da köle hayatı yaşıyor

"Hür Dünyanın büyük ülkesi" Amerika! Yağma hürriyeti var.. Soygun, cinayet gibi olayları kimse yadırgamıyor. Böyle bir hürriyet ortamında dilediğini yapabiliyor Amerikalı. Karaderili olduğu için insanları aşağılamak, horlamak da onların en doğal haklarından! Peki, ölümüne yol açacak kadar korkutan ne bu ilkokul öğrencisini?

12 Eylül 1977 günü Amerika Birleşik Devletleri'nin Şikago şehrinde meydana gelen bir olay, tüm dünya kamuoyunda nefretle karşılandı.

Beyazların okumakta olduğu Stevenson İlkokulunda 74 zenci öğrencinin alınmasını protesto eden beyaz velilerin yaptığı gösteride, ırkçılığın iğrenç yüzü bir kez daha sergilendi. Bu gösteriler esnasında zenci öğrenciler okula ancak polis kordonu altında girebildiler.

Yapılan gösteriler, bağrışlar, saldırılar sonunda öylesine bir psikolojik gerilim yaratıldı ki, küçük bir zenci öğrenci kriz geçirerek hastaneye kaldırıldı. Küçük çocuk az sonra öldü. Ölüm nedeni korku şoku idi. Evet, Amerika'da köleliğin kaldırılmasının üzerinden 100 yıl geçtikten sonra, bir zenci çocuk, beyazlar tarafından ölüme mahkum ediliyor. İnsan hakları ve özgürlük şampiyonu Başkan Carter'in kulakları çınlasın...

Amerika Birleşik Devletleri kurulmadan önce köle olarak satın alınıp bu ülkeye getirilmiş olan zenciler, uzun yıllar boyunca yürüttükleri mücadele sonucunda 'özgür' vatandaşlar olma hakkını kazandılar. Ancak, Amerika'da ırk ayrımı hâlâ sürüyor. Zenciler hâlâ ikinci sınıf vatandaş durumunda. 20 milyon zenci, en ağır işlerde çalıştırılıyor, horlanıyor, öldürülüyor. Hatta zencileri öldürmek, tüketmek için Ku-Kluks-Klan adlı özel bir ırkçı dernek bile var. Ve bu dernek cinayet ve tedhiş çalışmalarını serbestçe sürdürüyor.

Türkiye işçi sınıfı tarihinde demiryolu grevleri

"Türkiye'de ilk demiryollarının yapımı, 1850 yıllarında başlamıştır. Bu yıllarda, yabancı büyük kapitalist devletler Türkiye'yi etkileri altına almak için ilk girişimleri başlatmışlardı. Ekonomik, siyasi ve askeri bakımdan Türkiye'yi paylaşmak ve sömürmek isteyen bu emperyalist devletler, Osmanlı İmparatorluğunun içinde bulunduğu aciz durumu kullanıyorlardı. Kendileri için gerekli olan ulaşım imkanlarını sağlamak, her hangi bir savaş durumunda askeri birliklerini Anadolu üzerinden Orta ve Uzak Doğu'ya kaydırmak için Almanya, İngiltere, Fransa gibi emperyalist ülkelere Türkiye topraklarında demiryolları gerekmekteydi. Böylece, elde ettikleri hammaddeleri, madenleri limanlara ulaştırma imkanlarını da yaratmak istiyorlardı."

İlk yabancı demiryolu inşaatı 1856 yılında İngilizler tarafından Ege'de başlatıldı.

Demiryolu inşaatlarında çalışan işçiler, inşaat tamamlandıktan sonra da, makinist, ateşçi, makasçı ve benzeri görevler alarak demiryolu işçisi oluyorlardı.

Sömürünün ve baskının çok yoğun olduğu bu inşaatlarda, işçiler daha ilk yıllarda başlayarak yerli ve yabancı patronlara karşı direnmeye başladılar. Bunları, demiryolu ulaşımında çalışan işçilerin grev ve direnişleri izledi...

- Bunlardan ilki 1872 yılında oldu. Yarımburgaz-Ömerli arasında demiryolu işçileri Avustralyalı patronlara karşı 21 gün direndi.
- Bunun ardından, 1876 ve 1880'de Haydarpaşa demiryolcularının grevi geldi.
- 1911'de İstanbul'da kurulan Makinistler Cemiyeti, Demiryolu işçilerinin ilk örgütlenmelerindendir.
- 1920 Şark Demiryolu işçileri grevi, 1921 Eskişehir demiryolu işçileri grevi, 1923 Yedikule ve Trakya demiryolu işçileri grevleri mücadelede önemli dönüm noktaları oldu.
- Ardından 1927 Adana Demiryolu işçileri grevi ve 1928 Şark Şimendifer işçileri grevleri geldi.
- 1928'den sonra demiryollarında grev hareketleri azaldı. Tekerlekler, 1928'den beri bir daha durmadı. Bu yıllardan günümüze kadar tek bir hareket oldu. O da, 1972'de yapılan Trakya kesimi gümrük ambarları grevi oldu. Bu grev, ulaşımı etkileyen bir grev olmadı.

Kamu kesiminde en düşük ücret demiryolu işçilerine ödeniyor

Devlet demiryollarında çalışan işçiler kamu kesimi içinde en düşük ücret alan işçiler arasında. 45 bin demiryolu işçisinin ücretleri on dört yıl içinde 7 kat artarken, fiyat artışları ise dört misli olmuş ve aynı dönem içinde de ücretlerden vergi kesintileri 63 misli artmıştır. Bugün DDY'de çalışan 29 yıllık uzman tesviyeci işçi 3.300 lira kazanmaktadır. 1977 Ağustos'unda DDY işçilerinin ortalama aylık geliri 2500 lira nettir.

1963'te bir demiryolu işçisi 1 kilo ekmek almak için 18 dakika çalışmak zorundayken, 1977 Ağustos'unda 29 dakika çalışmak zorunda. Aynı şekilde, bir kilo et almak için 1963'te 2 saat 37 dakika çalışan bir işçi, bugün 5 saat 8 dakika çalışmak zorunda.

DDY'de bir diğer sorun da, işçi-memur ayrımı. Bugün DDY'da 27 bin memur var. Makinistler, tren şefleri, revizörler memur sayılıyor. Böylece yaratılan suni ayrılık demiryolu emekçilerinin birliğini engellemeye neliyor.

dosttan dosta

Görev gazetesinin ilk sayısı 22 Nisan 1977 tarihini taşıyor. Yani yaklaşık beş aydır sizlerleyiz. Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde görevimizi yerine getirmeye, üzerimize düşeni yapmaya çalışıyoruz.

Dost mektuplarınız, yurdun dört bir yanından omuz veriyor bize, duygularınızı, düşüncelerinizi, seslerinizi taşıyor.

İstedik ki hepimiz ortak olalım bu duygulara, birlikte düşünelim, sesimizi bütün Görev okurları duysun.

Bundan böyle "Dosttan Dosta" köşesinde, yerimiz elverdiğince yayınlayacağız mektuplarınızı, bir de böyle sürdüreceğiz söyleşimizi...

HESAP KABARIYOR

Erkunt Makina Sanayi işyerinde çalışan Keçiören'li bir arkadaşımız mektubunda şöyle diyor:

"... faşist çetelerin tüm yurt düzeyinde yapmakta olduğu saldırılar, öldürmeler, yaralamalar ve bombalamalardan bir tanesi bizim mahallede cereyan etti. Olayın cereyan ettiği sokaklarda genellikle ilerici, demokrat işçiler oturmaktadır. Bu işçilerin oturduğu sokaklardan biri faşist çeteler tarafından bombalandı..... Evlerin camları ve zaten gecekondu olduklarından duvarları ve çatıları hasara uğradı. Bu bizleri yıldırmadı. Yıldırmayacak da. Ancak zaten kıt kanaat geçinip giden biz işçiler bu masrafları karşılamakta güçlük çekiyoruz... emekçi halkımıza bu mücadelede bizim de var olduğumuzu duyurmak istiyoruz."

Evet, Keçiören'li emekçi arkadaşlarımız, yaptıkları masrafları da bir kenara yazdılar. Hesap kabarıyor görüldüğü gibi. Bakalım sermayenin, sermayesi yetecek mi bunca hesabın altından kalkmaya.

DOMUZDAN POST

İstanbul-Maltepe'den Mehmet Kızılcı arkadaşımız da bir şiir göndermiş bize, yayınlamamızı diliyor. "Domuzdan Post Patrondan Dost" başlıklı bu uzun şiiriyle Maden-İş grevcilerine selam gönderiyor Mehmet Kızılcık:

"Selam var Arçelikten Haymağa / Haymaktan Parsana / Ve Selam var / Tüm maden işçilerine / Tüm anti faşist cepheden /... / Faşizm karası bürümüş / Mess çetesinin gözünü / Faşizm karası sürmek ister gözlerimize / Mektup salmış / Grevci işçilerin evlerine / Bir yığın yalan dolanla dolu / Bir mektup ki / Adamın anasına söver gibi / Karımızla / Çoluğumuzla çocuğumuzla okuduk / Bu faşist gazelini / Hani kötü de olmadı / Çocuklar da öğrendi / Faşistlerin gerçek yüzünü / Ve / Bir daha kazındı kafalara şu gerçek / "Domuzdan post / Patrondan dost" olmaz işçi sınıfına.

Mektuplarınızı, "Görev Gazetesi - Dosttan Dosta - Gazi Mustafa Kemal Bulvarı 42/3 Maltepe - Ankara" adresine bekliyoruz.

Bir sonraki söyleşimize kadar hoşçakalın.

İlkokullar açıldı ama...

12.500 öğretmen açığı kapanmadı

(Görev Haber Merkezi)

19 Eylül günü Türkiye deki ilkokullarda 1977-78 ders yılına başlanmıştır. Büyük şehirlerde okulların çok kalabalık oluşu nedeniyle bir çok ilkokulda üç devre halinde öğretim yapılırken, bu yıl öğretmen açığının da 12.500'e ulaştığı bildirilmiştir. Diğer yandan, okul masraflarının geçen yıla oranla yüzde 35 oranında arttığı saptanmıştır. Köylerdeki okul ve öğretmen yokluğu, her yıl olduğu gibi bu dönemde de sürmektedir.

Şehirlerdeki okullar üç devre eğitim yapmak zorunda kalırken,köylerin çoğunda okul bulunmamakta ve öğrenciler kilometrelerce yolu yürüyüp okula gitmek zorunda kalmaktadır. Özellikle köy okullarının çoğu öğretmensiz bir durumdadır. Şehirle-köy arasındaki bu farklılık bölgesel olarak da kendini göstermekte ve Doğu bölgemizde had safhaya varmaktadır.

★ ANAYASA'NIN 50. MADDESİNE GÖRE, "İLKÖĞRETİM KIZ VE ERKEK BÜTÜN VATANDAŞLAR İÇİN ZORUNLUDUR VE DEVLET OKULLARINDA PARASIZDIR." OYSA BUGÜNÜN TÜRKİYESİNDE OKUL ÇAĞI ÜSTÜNDE NÜFUSUN YÜZDE 50'YE YAKINI "ZORUNLU" İLKÖĞRETİM BİR YANA, OKUMA YAZMA BİLE BİLMEMEKTEDİR.

★ KÖYLERDE BİR OKULA ÜÇ ÖĞRETMEN BİLE DÜŞMEZKEN, ŞEHİRLERDE OKUL BAŞINA 16 ÖĞRETMEN DÜŞÜYOR. ÖNEMLİ SAYIDA KÖY OKULU TEK SINIFTAN OLUŞUYOR. ŞEHİRLERDE ORTALAMA SINIF SAYISI İSE 8'İ BULMAKTADIR Kİ, BU BİLE YETERSİZDİR. İKİLİ, ÜÇLÜ ÖĞRENİMLE KAPASİTENİN ÇOK ÜSTÜNDE BİR KULLANIM YAPILIYOR

OKUL MASRAFLARI YÜZDE 35 ARTTI

İstanbul'da bir günlük gazetenin yaptığı araştırmaya göre, geçen yıla oranla okul masrafları yüzde 35 oranında artmıştır. Bu durumda, geçen yıl bir öğrencinin giysi, defter, kalem vb. gibi masrafları 1154 lira 25 kuruş iken, bu yıl bu miktar 1565 lira 50 kuruşa yükselmiştir.

SİYAH ÖNLÜK BEYAZ YAKA TARİHE KARIŞIYOR

Büyük şehirlerde varlıklı ailelerin oturdukları semtlerde kurulu ilk okullarda, geleneksel siyah önlük-beyaz yakadan oluşan kıyafet yerini yüzlerce liraya malolan özel formalara bırakmaya başlamıştır. Bu durumda, bu semtlerdeki okullara gitmek zorunda olan yoksul aile çocukları geçmiş yıllardan kalma eski önlük-yakalı kıyafetleriyle okullarına daha ilk günden belli bir eziklikle başlamaktadırlar. Bu arada, model model formalar yapan konfeksiyoncular, yüzbinlerce lira vurmaktadır.

KAPICI ÇOCUKLARI AYRI SINIFLARDA OKUTULUYOR

İstanbul'un Şişli, Nişantaşı, Osmanbey gibi semtlerindeki bazı okullarda kapıcı çocuklarının diğer çocuklardan ayrılarak daha kalabalık sınıflarda toplandığı da öğrenilmiştir. Bu uygulama da emekçi veliler arasında tepkiyle karşılanmıştır.

BAKANIN AÇIKLAMASI BİR ALDATMACADIR

Okulların açılması ile tartışılmaya başlanan fiyat artışları karşısında MC'nin Milli Eğitim Bakanının yapmak zorunda kaldığı "Öğrencilerin araçları bedava temin edilecek" açıklaması, sağ basında büyük bir olay olarak sunuldu. Oysa, yapılan açıklamadan da anlaşılacağı üzere yardım denen şey, yalnızca Türkçe ve Din dersi kitaplarının ücretsiz verilmesi ve bazı öğrencilere kalem ve silgi yardımı yapılması idi. Bunlar da, genel masraflar içinde zaten çok küçük bir oran oluşturmaktadır.

Bunun yanısıra, ülkemizdeki okuma-yazma bilmeyenlerin yüksek bir oran teşkil ettiği de göz önünde bulundurulursa, MC'nin kültür sorunumuza nasıl bir çözüm getirmeye çalıştığı daha iyi anlaşılmaktadır. Daha ilkokul sıralarından başlayan maddi zorluklar, eğitim basamaklarını çıktıkça daha da ağırlaşmakta ve toplumumuzun büyük çoğunluğunu oluşturan işçi, emekçi ve dar gelirliler için çocuklarına tahsil yaptırmak hayal haline gelmektedir. Anayasa teminatı altında olan eğitim yapma özgürlüğünün, kağıt üstünde kalmaması için devlet bunun maddi olanaklarını da sağlamak zorundadır.

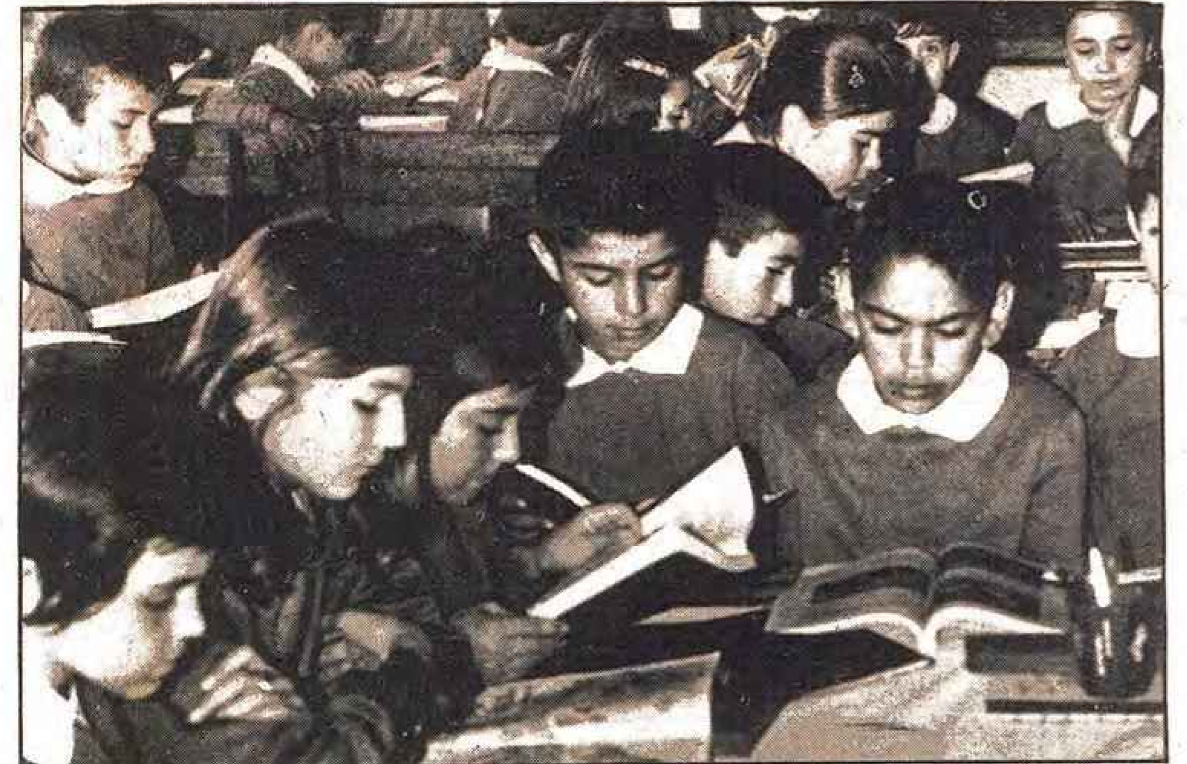
SOSYALİST ÜLKELERDE TÜM ÖĞRETİM PARASIZDIR

Bugün Türkiye'de birkaç çocuğu çeşitli okullarda okuyan bir aile, ayda binlerce lira masraf altındadır. Ders kitapları, okul araçları, kıyafet fiyatları her geçen yıl artmaktadır. Ayrıca, okullarda öğretmen açığı, kalabalık sınıflar, köylerde okulsuzluk hâlâ çözümlenmemiş sorunlardır. Oysa bugün sosyalist ülkelerde ilkokuldan üniversiteye kadar tüm öğrenim parasızdır. Okul masrafları, eğitim giderleri devlet tarafından karşılanmakta ve tüm çocuklar, gençler bundan yararlanmaktadırlar.

Bir yılda okul masrafları yüzde 35 arttı

1976'dan 1977'ye okul masrafları ne kadar arttı?

	1976	1977	Artış
Önlük	85.00	110.00	yüzde 29
Yaka	5.50	7.50	yüzde 36
Çorap	20.00	25.00	yüzde 25
Ayakkabı	215.00	235.00	yüzde 27
Kaban	545.00	735.00	yüzde 34
Çanta	65.00	135.00	yüzde 107
Kalem	2.75	3.00	yüzde 9
Silgi	2.00	3.00	yüzde 50
Defter 100 sayfa	6.50	11.00	yüzde 69
Pantalon	110.00	135.00	yüzde 36
Şort	8.00	11.00	yüzde 37
Gömlek	90.00	140.00	yüzde 85
Toplam	1154.25	1565.50	yüzde 35.62

Okul ve öğretmen açığı günden güne artacak. Özellikle köylerde düzenli eğitim yapılamazken, kent okullarında sınıflar tıka basa dolduruluyor.

Grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı için mücadele sürüyor

MC öğretmenlerin mücadelesini durduramayacak

Okulların açılmasıyla, ilerici-devrimci öğretmenler için kıyım, sürgün, baskı tehlikesi yine gündeme girdi. Bugünün Türkiyesinde, son derece güç geçim koşulları içinde yaşamlarını sürdüren öğretmenler, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesine aktif bir biçimde katılıyorlar. Kurtuluşlarının işçi sınıfının yanında olduğunu görüyorlar. Bu nedenle sermaye sınıfı öğretmenleri ezmek, kıymak için elinden geleni yapıyor. Faşist saldırılar, cinayetler kesilmek bilmiyor. Ancak, öğretmenler yüzbinleri bulan üye kitlesiyle güçlü bir merkezi örgüt olan TÖB-DER içinde örgütlenerek, grevli toplu sözleşmeli sendika haklarını almak için yılmadan mücadele veriyorlar. Ülkedeki tüm demokratik güçlerin yanında faşizmin tırmanışına karşı seslerini yükseltmekten geri durmuyorlar.

Genç beyinleri faşist demagojiyle aldatma ve eğitim kurumlarının faşistleştirilmesi çabaları sistemli bir biçimde sürdürülmeye çalışılırken, buna müsaade etmeyen ilerici ve aydın öğretmenler sürekli baskı yoluyla yıldırılmaya çalışılmaktadır. Karanlık düşüncenin bilime olan düşmanlığı, en açık biçimde ilerici ve aydın düşünceli, tüm demokrat öğretmenlere yapılan saldırılarda ifade bulmaktadır. Öğretmenler ise bilimi savunmanın önemli bir yolunun örgütlü mücadele olduğunu bilmektedirler. Bu nedenle de bir yandan kendi mesleki örgütlerini güçlendirirken, diğer yandan tüm demokratik güçlerin yanında faşizme karşı mücadelede seslerini yükseltmekten geri durmamaktadırlar.

Demokratik güçleri, işçi ve emekçi kitleleri temsil eden kitle örgütleri arasında yer alan TÖB-DER, bu örgütlerle beraber faşizme karşı güç ve eylem birliğinin de sağlanıp gelişmesi için çaba harcıyor.

Öğretmenler kurtuluşlarının işçi sınıfının yanında olduğunu görüyorlar. Baskı, kıyım ve faşist saldırılar onların mücadelesine engel olamıyor. TÖB-DER'in yurt çapındaki örgütlenmesi her geçen gün güçlenip, yaygınlaşıyor.

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

MC'NİN ÜCRETLERİ DONDURMA GİRİŞİMİ RESMEN AÇIKLANDI

(Baştarafı sayfa 1'de)

için ulusal bir komisyon kurulması gerektiğini ve bunun "hür parlamenter rejim"le yönetilen tüm ülkelerde böyle yapıldığını belirten İbrahimoğlu, işçileri "yüksek ücret alan mutlu azınlık" olarak niteledi.

Öte yandan, aynı günlerde yayınlanan Madeni Eşya İşverenleri Sendikası'nın haftalık yayın organı Mess'de yer alan bir yazıda "hükümetin işverenleri yalnız bıraktığı, işçi-işveren sorunları karşısında tarafsız kalmayı tercih ettiği" belirtilerek, ücret artışlarının denetlenmesi gerektiği açıklandı. Mess, hükümetin açık desteğini ve bu konudaki mevcut girişimlerini yeterli bulmuyor, daha aktif olunmasını istiyordu.

Ayrıca aynı yazı, "işverenlerin hiç bir siyasi partiden yana olmadıklarını" da iddia ediyordu. Oysa her zaman olduğu gibi gerçekler, patronların ifadelerine taban tabana ters düşüyordu.

Patronların gerçek dışı açıklamalarla, düzenlerini sürdürmeleri, halk kitlelerini kandırabilmeleri mümkün değildir. İşçi sınıfı gerçekleri bütün çıplaklığıyla yaşamaktadır. Tüm bu gelişmeler karşısında sessiz kalınamaz. Gün sendikalarla, sendikal mücadeleye sahip çıkma günüdür. Gün kazanılmış hakları koruma, yeni haklar kazanmak için yılmadan mücadele etme günüdür.

Milletvekilleri üç aydır çalışmadan maaş alıyor

(Baştarafı sayfa 1'de)

giren CHP büyük bir dağınıklık ve başıbozukluğun içinde muhalefet görevini bile yapamamakta ve MC'nin yasa dışı, insanlık dışı uygulamalarına pasif tutumu ile kolaylık sağlamaktadır.

Öğrenildiğine göre 214 kişilik CHP Grubu 9 Ağustos'tan bu yana toplantı çağrısı yapmamıştır. 9 Ağustos'taki çağrıya ise kimse gelmediğinden grup toplantısı gerçekleşememiştir.

YOKSUL HALKA MALİYETİ NE KADAR?

Yapılan hesaplamalara göre Millet Meclisi'nin bir günlük giderleri bir milyon lirayı bulmaktadır. 100 gündür çalışmayan Meclis'in yoksul halka maliyeti 100 milyon lirayı geçmiştir. Öte yandan Anayasa'ya aykırı olarak Milletvekilleri ve Senatörler çalışmadıkları, yasama görevlerini yerine getirmedikleri halde maaş ve yolluklarını almaktadırlar. Ayrıca Anayasa'nın 80'inci maddesine göre Meclis çalışmalarına izinsiz ya da özürsüz ve aralıksız olarak bir ay katılmayan Türkiye Büyük Millet Meclisi üyesinin üyeliğinin düşmesi gerekmektedir. Türkiye'de Anayasa maddeleri herkes için eşit uygulanıyorsa, bu hükümlerin uygulanması gerekmektedir. Yoksa, hak, hukuk, Anayasa adına söylenecek her söz boşta kalmaya mahkumdur.

Emekçi halk zamlarla, devalüasyonla, pahalılıkla, baskıyla, zulümle ve terörle inim inim inlerken halkın kendilerine verdiği vekalet görevini yerine getirmeyen parlamenterlerin tümü bu durumdan sorumludurlar. Gerek MC'yi oluşturan partiler ve gerekse halktan yana olduğunu ileri süren CHP halk yararına Meclislerde bekleyen kanun tasarı ve tekliflerinin yasalaşmamasından ve hükümeti başıboş bırakmaktan sorumludurlar.

Bütün bu dağınıklık, sorumsuzluk, ulusal iradenin engellenmesi ve muhalefet denetiminin yapılamaması Meclis'te sosyalist bir partinin, Türkiye İşçi Partisi'nin temsil edilememesinden dolayıdır. Eğer Meclis'te sosyalist muhalefet bulunsaydı, AP'si de, MSP'si de, MHP'si de, CHP'si de Meclis'e koşup görevlerini yerine getirmek zorunda kalırlardı. Çünkü sosyalist muhalefetin amansız denetimini sürekli olarak enselerinde hissederlerdi. Şimdi meydan onların. Dikensiz gül bahçesinde bir dahaki seçimlere kadar at oyanatabilirler.

Paranın değerinin düşürülmesi pahalılığı daha da körükleyecek

(Baştarafı sayfa 1'de)

ğer kaybetmesi beklenmektedir. Yüzde onluk devalüasyon 1. ve 2. MC döneminde gerçekleştirilen, en yüksek orandır. İkinci bir zam niteliğini taşıyan bu devalüasyon halkın yaşam koşullarını daha da güçleştirecektir.

EMEKÇİ HALK DAHA DA YOKSULLAŞIYOR

Hatırlanacağı gibi 1973'te 1 Dolar 15 lira üzerinden işlem görmekteydi. Böylece 4 yıl gibi kısa bir süre içerisinde 1 Dolar 15 liradan 20 liraya çıkmıştır. Bunun sonucunda paranın satın alma gücü büyük ölçüde düşmüştür. Yani o zaman 1 liraya satılan ekmeğin fiyatı 2,5 liraya yükselmiştir. Gün geçtikçe yurttaşlar, ceplerindeki parayla daha az alışveriş yapar duruma gelmektedirler.

Ekonomimizin dışa bağımlılığı nedeniyle ithal mallarına yansıyacak fiyat farklarıyla, satın alma gücü zaten sınırlı olan halkımızın büyük çoğunluğu, bu ek zamlarla daha zor geçim şartları içine sürüklenmekte ve yoksulluğa itilmektedir.

İMF İSTEKLERİNİ KABUL ETTİRİYOR

Yüzde 10'luk para düşüşünü gerçekleştiren MC'nin bu kararının IMF, yani Uluslararası Para Fonu heyetinin Türkiye'ye yaptığı ziyaretin hemen arkasından gelmesi dikkatleri çekmiştir. Emperyalist ülkelerin çıkarlarını savunduğu bilinen IMF'nin, MC'ye yüzde onluk bir devalüasyonu kabul ettirmesi hiç de zor olmamıştır. Uluslararası Para Fonu ile MC'nin ilişkilerinin heyetin dönüşünden sonra da yoğun bir biçimde devam ettiği bilinmektedir. Emperyalist ülkeler MC'yi sürekli sıkıştırmakta, önerdikleri tedbirlerle,ülkemizde, sermayeyi içinde bulunduğu zor durumdan kurtarmanın yükünü işçi sınıfına, emekçi kitlelere ve dar gelirlilerin üzerine yıkmaya çalışmaktadırlar.

Nitekim MC hükümeti tarafından yapılan açıklamalarda, IMF'nin isteklerine boyun eğilmeyeceği yolunda açıklamalar yapılmakta ve kamuoyunda böyle bir kanı yaratılmaya çalışılmaktadır. Ancak bilinen açık bir gerçektir ki MC, büyük oranda bir devalüasyonu gerçekleştirmek zorundadır. MC'nin IMF'nin istediklerini kabul etmeyeceğini üzerine basa basa belirtmek zorunda kalması, işçi ve emekçi kesiminin düzene karşı artan tepkesini gözönünde bulundurmasından kaynaklanmaktadır.

SORUMLULUKTAN KAÇMAK MC'Yİ KURTARAMAYACAK

Diğer yandan MC ortakları ne zamları, ne de son olarak yapılan devalüasyonun sorumluluğunu üstlenmek istememektedirler. Başbakan yardımcılarından Erbakan'ın gazetecilerin devalüasyon hakkındaki sorularını cevaplandırmaktan kaçınması ve cevap olarak "Gidin Maliye Bakanına sorun!.." demesi, işi AP'ye yüklemek istemesi, bunu açıkça kanıtlamaktadır.

Tüm MC partilerinin hazırladıkları ekonomik önlemler "paket"inin, bütün bu zamları ve devalüasyonu içerdiği bilinmektedir. Oysa şimdi hiç biri halkın karşısında birlikte hazırladıkları ve uyguladıkları işleri açıklamak ve sorumluluğunu yüklenmek istememekte, devamlı kaçamak cevaplarla geçiştirmeye çalışmaktadırlar. Bunun yanısıra bütün bu uygulamaları da "halkın yararına" olduğunu kabul ettirmeye çalışmaktan geri durmamaktadırlar.

Yüksek oranda yapılan ve yapılmaya devam eden zamlardan sonra, devalüasyonla ikinci bir zam daha yapılmış bulunmaktadır. Yurt içindeki bütün malların fiyatları bundan etkilenecektir.

GERÇEKLER GİZLENEMİYOR

Türkiye İşçi Partisi yaptığı açıklamalarda MC'nin işçilere, emekçilere, memurlara ve tüm çalışan dar gelirlilere, bu zor, çekilmez yaşam koşullarından başka hiç bir şey veremiyeceğini vurgulamıştı. Ayrıca, baskı ve terör ortamı yaratılmasının, işçi ve emekçi sınıfların ekonomik, demokratik mücadelelerinin sindirilmesi, örgütlenme doğrultusunda attıkları adımların geriletilmesi amacına yönelik olduğu da belirtilmişti.

Bu gerçekler her geçen gün daha iyi anlaşılmaktadır. Demirel ve ortakları, onların emperyalist akıl hocaları, aldıklarını iddia ettikleri sözde tedbirlerle emekçi halkımızı her geçen gün daha da zor yaşama koşullarına sürüklemektedirler.

Bu çile bir gün bitecek. Çukurova emekçisi de geleceğe güvenle bakacak.

Çukurova'nın pamuk işçileri Antep'ten, Maraş'tan, Diyarbakır'dan, Hatay'dan gelen topraksız, yoksul köylülerdir

Çukurova'da çapa sallamanın yaşı yok. Eli kolu tutmaz olana kadar bu böyle sürecek.

PAMUK İŞÇİLERİNİN ÇALIŞMA KOŞULLARI ÇOK AĞIR

Gaziantep, K. Maraş, Diyarbakır ve Hatay'dan geliyorlar...

Pamuk işletmelerinde çalışan işçiler, sendika, sigorta gibi güvencelerin tümünden yoksunlar. Bir aile çoluğu, çocuğu, genci ve yaşlısıyla günde on saatin üstünde çalışmak zorunda.

GÖREV (Adana)— Adana'da pamuk ekim, çapalama ve toplama işleri Gaziantep, K.Maraş, Diyarbakır, Hatay illerinden gelen işçiler tarafından yürütülür. Ek işgücünün ürün toplama mevsiminde yetersiz kalması, pamuğun zamanında toplanamamasına yol açmaktadır.

İŞLETMELER PARÇALANIYOR

İşletmelerin giderek parçalanma ile karşı karşıya bulunması nedeniyle "arazi sahipliği", yerini "kiracı zirai işletmelere" bırakmaktadır. Adana yöresinde toplam ekilebilir arazinin 500 Dk. ve daha yukarısına sahip olan aile sayısı 635'tir. Bundan da anlaşılacağı gibi geniş bir kitle yetersiz toprağa sahiptir. Küçük işletme sahipleri ise bu işletmelerini yeterli donanımdan yoksunlukları nedeniyle işletememektedirler. Özellikle tarımsal araç, gereç yetersizliği, diğer yatırım ve kredilerden yoksun olmaları etken olmaktadır. Bu nedenle, zirai işletmelerde 'ortakçılık' ve 'kiracılık' egemen ve yaygındır.

PAMUK İŞÇİLERİNİN ÇALIŞMA KOŞULLARI ÇOK AĞIR

Türkiye'nin yıllık pamuk üretimi 55 milyon 300 bin balyayı aşmaktadır. Bunun yüzde 45'i Çukurova bölgesinde üretilir.

Pamuk işletmelerinde çalışan işçiler, sendika, sigorta gibi güvencelerden yoksundurlar. Çalışmalarını ve işverenle ilişkilerini düzenleyen herhangi bir yasa yoktur.

İşçiler günde 10 saatten fazla çalışırlar. Toplama ücreti kilo başına 115 kuruş olarak saptanmıştır. Bunun 10 kuruşu elcilere gider. Bir işçi, günde 60 kilo pamuk toplar. İşçiler, yiyecek ve barınak sorunlarını kendileri çözme durumundadırlar. Bu özellikle dağlık yörelerden ve komşu illerden gelen işçileri çok güç durumda bırakmaktadır. Sivrisinek, Çukurova'nın sıcağı, günde 10 saati aşan çalışmaya bir de beslenme yetersizliği ve sağlıksız barınaklar eklenmektedir. Tüm bu nedenlere bağlı olarak, sıtma bölgede önemli ve hâlâ halledilememiş bir sorun olarak sürmekte ve pamuk işçilerini tehdit etmektedir.

Kazanacakları parayla bir yıl geçinmek zorundalar. Sonra yine kamyonlara dolacaklar, çoluk çocuk, Çukurova'ya gelecekler. Gün batarken, çapaları sırtlayıp çadırlarına dönecekler...

Pamuk üretiminde sorunlar

Bugün, koruma ve savaş araç-gereç yetersizliği, tohum edinme, ilaçlama, gübre, sulama, kredi ve eğitim gibi sorunlarla topyekün mücadele edilmesi ve bu engellerin aşılması ile ancak üretim artışı ve üreticilerin kaybını asgariye indirme sağlanabilecektir. Oysa, küçük üreticiler tüm bu olanaklardan yoksun bulunmaktadırlar. Üretimin yapısal sorunlarını ilgilendiren konular üreticiyi güç durumda bırakmaktadır. Gübre fiyatlarının yüksekliği, açılan kredilerin yetersizliği üreticilerin tefecilere muhtaç duruma düşmesi, tarımsal ilaçların bilinçli bir şekilde kullanılmaması, hep üretimi ters yönde etkileyen sorunlardır.

Adana'da bir dönümlük pamuk ekili araziden ortalama 200 Kg. pamuk alınmaktadır. Pamuk alımını genellikle ÇUKOBİRLİK yapmaktadır. Bu birliğe üye üreticilerin pamuğunu alan ÇUKOBİRLİK son yıllarda üye olmayanların pamuğunu da almıştır. Ortaklarla ortak olmayan üreticilerin pamuğunun alımında 25-50 kuruş arasında bir fiyat farkı yaratılıyor. Ayrıca, alım sırasında yapılan kalite kontrolü taban fiyatının altında alım yapılmasına neden oluyor. Hiç yağmur değmemiş pamuk için 25-50 kuruşluk bir düşüş var. Leke oranı daha da artarsa, üreticinin kilo başına kaybı çok daha fazla oluyor. Özellikle bu yıl maliyetin yüksek, taban fiyatının düşük olması üreticileri daha da güç durumda bırakmıştır. Görüleceği gibi saptanan taban fiyatı aslında "tavan" oluyor ve alımlar saptananın altında yapılıyor. Yani 10,25 kuruş olan taban fiyatının altında.

Tüm giderler karşılaştırıldığında pamuk taban fiyatının 15 TL. civarında olması gerekiyor.

Bir kilo çekilmiş pamuk 28-34 TL. arasında. Bir kilo pamuktan 8-11 metre bez yapılıyor. Bezin metresi en az 15 TL. Ortalama 9 metre bez çıktığını kabul edelim. Ayrıca çekirdeği ve küspesi de yağ ve yem sanayiinde kullanılmakta. Bu durumda bir kilo pamuk fabrikatöre 150 TL. bırakırken, üretici 10 TL.nın altında bir gelir elde ediyor.

ARAP ÜLKELERİNDE SON OTUZ YILIN EN BÜYÜK KOLERA SALGINI BAŞLADI

(Baştarafı sayfa 1'de)

sının sorumluluğunu dünya kamuoyu önünde üstlenmek dış ilişkiler açısından kendisine hiç de elverişli görünmüyor. Öte yandan MC'yi oluşturan partiler, kitlelerin dini duygularını sömürerek topladıkları oyları da kaybetmek istemiyorlar. "Bu hükümet Hac'ca gitmeyi yasakladı" damgasını yemek istemiyorlar. Ve bu yan daha ağır basıyor.

Hac'ca gitmenin yasaklanması veya belli ölçülerle sınırlandırılması Bakanlar Kurulu tarafından kararlaştırılacak. Ülkemizde salgının zaten yer yer başgöstermesi durumu daha da tehlikeli hale sokuyor.

Yasaklama kararı alınacak olursa, devalüasyon konusunda olduğu gibi kararın kimin tarafından açıklanacağı MC hükümeti için sorun olacak.

SAĞLIK ŞURASININ KARARI: HACCA GİDİŞ YASAKLANMALI

Hükümet ortaklarının, özellikle MSP'li bakanların, Türkiye'de kolera olmadığı konusunda demeç üstüne demeç verdiği şu günlerde Yüksek Sağlık Şurası olağanüstü olarak toplandı. Sağlık Şurası aldığı tavsiye kararında, Ortadoğu ülkelerinde ve özellikle Suudi Arabistan'da kolera'nın yaygınlaşmakta olduğunu, bu nedenle de hacca gidişin yasaklanmasının gerektiğini belirtti. Ayrıca Dünya Sağlık Örgütü'nün, Arap ülkelerinde koleranın salgına dönüştüğü yolundaki açıklaması da Sağlık Şurası'nın kararında yer aldı.

Koleranın önemli bir şekilde ülkeyi tehdit etmesine rağmen, hükümetin yalnız oy hesapları uğruna halk sağlığını hiçe sayması MC partilerinin gerçek yüzünü açıkça sergilemektedir.

GÖREV
15 GÜNLÜK GAZETE
Sahibi: Türkiye İşçi Partisi adına: Behice BORAN
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Neşet KOCABIYIKOĞLU
Yönetim Yeri: Gazi Mustafa Kemal Bulvarı 42/3 Maltepe ANKARA
İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/3A
Yıllık abone bedeli: 55 TL.
Baskıya hazırlayan: ÇIĞ Yayıncılık Ltd.
Tel: 17 97 04
Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri